ECLI:LV:KURT:2023:0117.11151039420.2.S

Lieta Nr. 11151039420
K69-0017-23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ventspilī 2023. gada 17. janvārī

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Olga Macpane
piedaloties prokuroram Naurim Pinkovskim
aizstāvei Ilonai Sipjagovai
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas un 185. panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D/ tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu.

2020. gada 16. augustā laika posmā no plkst. 13.30 līdz plkst. 15.30, izraisoties sadzīviska rakstura konfliktsituācijai starp /pers. D/ un /pers. E/ (*/pers. E/*), /pers. D/, atrodoties pie /pers. E/ piederošās vasarnīcas /adrese/ žoga, kas atdala /pers. E/ īpašumu no blakus esošās teritorijas, pielietojot fizisku spēku, izgāza minētā žoga koka vārtiņus. Pēc tam /pers. D/ iegāja /pers. E/ vasarnīcas teritorijā, kur dusmu iespaidā tīši vienu reizi iespēra ar kāju /pers. E/ pa krūšu kurvi, pēc tam sitiena rezultātā uz ceļiem nokritušajam /pers. E/ tīši vienu reizi iesita ar dūri pa seju.

/pers. D/ prettiesisko darbību rezultātā cietušajam /pers. E/ tika nodarīti miesas bojājumi: kreisā augšžokļa kaula, kreisā vaiga kaula, deguna kaulu lūzumi, hematoma kreisā vaiga rajonā, kreisās puses V, VI, VII, VIII ribu lūzumi, zemādas hematoma kreisās pleca locītavas apvidū, kas pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kā izraisošiem ilgstošu veselības traucējumu, kas pārsniedz 21 dienu.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā.

[2] Turklāt /pers. D/ apsūdzēts par to, ka izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu šādos apstākļos:

2020. gada 16. augustā laika posmā no plkst. 13.30 līdz plkst. 15.30, tas ir, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā pulksteņlaikā, izraisoties sadzīviska rakstura konfliktsituācijai starp /pers. D/ un /pers. E/ (/pers. E/), dusmu iespaidā /pers. D/, atrodoties pie /pers. E/ (/pers. E/) piederošās vasarnīcas /adrese/ žoga, kas atdala /pers. E/ (/pers. E/) īpašumu no blakus esošās teritorijas, pielietojot fizisku spēku, tīši sperot ar kājām, izlauza minētā žoga koka vārtiņus, kā rezultātā izlaužot un saliecot sabojāja divas minēto koka vārtiņu eņģes, katru 5 *euro* vērtībā, kā arī astoņas eņģu stiprinājuma skrūves, vienas vērtība 0,20 *euro*, kopā 1,60 *euro* vērtībā. Tādējādi ar /pers. D/ prettiesiskajām darbībām tika sabojāta /pers. E/ (/pers. E/) manta 11,60 *euro* vērtībā.

Šādas /pers. D/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas.

Motīvu daļa

[3] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu abos viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos neatzina un liecināja, ka 2020. gada 16. augustā ap plkst. 15.00 vai 16.00 aizbrauca pie paziņām /uzvārds/ uz viņu vasarnīcu. Tur apgūlās uz batuta, kas atradās pie /pers. E/ žoga. Aiz žoga kāds ieslēdza pļaujmašīnu, kuru palūdza izslēgt, bet burtiski pēc pāris minūtēm to ieslēdza atkal. Atkārtoti piegāja pie vārtiem, pāris reizes iesita, bet tos neizsita. Tad vārti atvērās un no /pers. E/ saņēma divus sitienus ar kaut kādu koku pa seju un pa labo ausi, rezultātā tika izsisti divi apakšējie zobi.

Kad atguvās, paņēma izsistos zobus un vēlreiz gāja pie /pers. E/ pa vārtiem, tie paši atvērās. Ar viņu tikai vārdiski skaidroja attiecības, runāja paaugstinātos toņos, viņam nesita. Kad /pers. F/ izveda no /pers. E/ teritorijas, iekāpa mašīnā un aizbrauca uz savu vasarnīcu, kur vakarā ieradās pašvaldības policija un aizturēja. Kamēr divas diennaktis atradās izolatorā, lūdza medicīnisko palīdzību sakarā ar izsistajiem zobiem, taču ārsts netika izsaukts, uz medicīnisko ekspertīzi arī netika vests. Kā cietušais ieguva miesas bojājumus, nezina un uzskata, ka /amats/ /pers. G/ ir ietekmējis /pers. E/ sniegt nepatiesas liecības.

Neraugoties uz to, ka /pers. D/ noliedz miesas bojājumu tīšu nodarīšanu /pers. E/, tiesa uzskata, ka viņa vaina vidēja smaguma miesas bojājumu tīšā nodarīšanā cietušajam ir pilnībā pierādīta ar tiesas izmeklēšanā iegūto un pārbaudīto pierādījumu kopumu.

[4] Tiesa uzskata, ka cietušā liecības nav pamata apšaubīt un tiesa piedod tām ticamību, tā kā tās par svarīgākajiem lietas faktiskajiem apstākļiem apstiprinās ar liecinieku liecībām un lietā savāktajiem rakstveida pierādījumiem un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

[4.1] Cietušais/pers. E/ liecināja, ka 2020. gada 16. augustā plkst. 13.30 kopā ar sievu aizbrauca uz savu vasarnīcu /adrese/. Pats devās rakt kartupeļus, bet sieva nolēma nopļaut zāli. Kad viņa ieslēdza elektrisko trimmeri, izdzirdēja lamāšanos un gāja noskaidrot, kas notiek. Pie žoga, kas ir uz kaimiņu /uzvārds/ pusi, bija pienācis /pers. D/, no žoga otras puses lamājās, bļāva, ka traucējot viņam gulēt. Pienākot pie žoga, aizrādīja /pers. D/ par šādu uzvedību. Viņš palika agresīvs, gribēja pārlīst pāri žogam, taču izrādījās, ka tie bija vārtiņi, tie bija veci un viņš tos izlauza. Bija izlauztas eņģes, salocītas stiprinājuma skrūves. Viņš ar visiem vārtiņiem nokrita, tad uzreiz pieleca kājās un sākās no viņa puses žestikulācija ar dūrēm. Abi pavicinājuši dūres, iespējams, atgaiņājoties viņam trāpīja.

Kad saprata, ka ar viņu netiks galā, skrēja pie sievas un kaimiņienes /pers. K/, kuras stāvēja kādus 10 metrus no notikuma vietas. /pers. D/

kliedza, ka viņam esot izsisti zobi un ka zobi ir dārgi. Tad /pers. D/ pieskrēja klāt un ar taisnu kāju asi iesita krūšu rajonā, pēc šī sitiena nokrita uz ceļiem. Turpinājumā viņš iesita ar dūri, salaužot sejas kaulu. Pēc tam bēga no /pers. D/, skrēja apkārt mašīnai, bet viņš dzinās pakaļ. /pers. F/ un /pers. H/ ienāca teritorijā un aizveda /pers. D/ prom. Sieva izsauca Valsts policiju.

[4.1.1] Ar 2020. gada 27. augusta protokolā par cietušā liecību pārbaudi uz vietas (lietas 1. sējuma 8.-12. lapa) fiksētajām ziņām apstiprinās apsūdzībā norādītie noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi. Procesuālās darbības laikā cietušais /pers. E/ norādīja uz vārtiņiem, kas iziet uz /uzvārds/ teritoriju un uz vietu aptuveni 2 metru attālumā no tiem, kur /pers. D/ ar roku iesita viņam pa seju, bet cietušais aizsargājoties trāpīja /pers. D/ pa seju, tad bēga projām. Tāpat cietušais norādīja vietu, kur pie automašīnas apstājies un /pers. D/ ar kāju iesita viņam pa krūtīm un pēc tam, kad nokrita uz ceļiem, saņēmis sitienus ar rokām. Parādīja ar eļļas šķidrumu aplieto malku šķūnītī un siltumnīcas pamatus.

[4.1.2] Ar 2020. gada 26. augusta tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr. /Numurs AA/ (lietas 1. sējuma 15.-16. lapa) apstiprinās /pers. E/ nodarītie vidēja smaguma miesas bojājumi: kreisā augšžokļa kaula, kreisā vaiga kaula, deguna kaulu lūzumi, hematoma kreisā vaiga rajonā. Eksperts secinājis, ka šie miesas bojājumi varēja izveidoties 2020. gada 16. augustā cietu-trulu priekšmetu iedarbes rezultātā, /pers. D/ izdarot vairākus sitienus cietušajam.

[4.1.3] Cietušais /pers. E/ nopratināšanā pirmstiesas procesā iesniedza 2020. gada 24. augusta rentgenogrāfijas izmeklējumu (lietas 1. sējuma 6. lapa), ar kuru /pers. E/ tika konstatēts kreisās puses V, VI, VII, VIII ribas nedislocēts lūzums un balstoties uz kuru tika noteikta papildu tiesu medicīniskā ekspertīze.

[4.1.4] Ar papildu tiesu medicīniskās ekspertīzes 2020. gada 2. oktobra atzinumu Nr. /Numurs AB/ (lietas 1. sējuma 18.-19. lapa) papildus ekspertīzes atzinumā Nr. /Numurs AA/ norādītajiem miesas bojājumiem pēc papildus iesniegto dokumentu datiem /pers. E/ tika konstatēti šādi miesas bojājumi, kas pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem: kreisās puses V, VI, VII, VIII ribu lūzumi, zemādas hematoma kreisās pleca locītavas apvidū. Eksperts apstiprinājis, ka arī šie miesas bojājumi varēja izveidoties 2020. gada 16. augustā cietu-trulu priekšmetu iedarbes rezultātā, /pers. D/ izdarot vairākus sitienus cietušajam.

[4.2] Lieciniece/pers. L/ liecināja, ka 2020. gada 16. augustā pa dienu ar vīru /pers. E/ strādāja savā vasarnīcā /adrese/. Nolēma nopļaut zālāju. Tikko kā izvilka pļaujmašīnu un sāka pļaut, uz žoga no /uzvārds/ vasarnīcas puses uzleca cilvēks, tas bija apsūdzētais, un sāka apvainot, bļāva, ka viņam tarkšķēšana traucējot gulēt. Kad pienāca vīrs un jautāja, kāpēc viņš kliedz, apsūdzētais izsita vārtiņus un ienāca teritorijā. Viņš bija neadekvāts, uzreiz gāja virsū vīram un ar kāju iesita pa krūtīm. Iespējams, vīrs, mēģinot aizsargāties un krītot, ar roku trāpīja viņam pa seju, lūpu, tad pats no spēriena nokrita zemē. Turpinājumā apsūdzētais ar roku iesita vīram pa seju. Tad vīrs izrāvās, skrēja apkārt mašīnai, apsūdzētais skrēja viņam pakaļ. Pēc tam teritorijā ienāca /pers. F/ un /pers. H/, kuri apsūdzēto aizveda projām. Pati izsauca policiju.

[4.3] Lieciniece/pers. F/ apstiprināja savu pirmstiesas izmeklēšanā 2020. gada 17. augustā sniegto liecību (lietas 1. sējuma 28.-29. lapa), ka 2020. gada 16. augustā ap plkst. 9.00 atbrauca ciemos /pers. D/. Ap plkst. 13.30 /pers. D/ teica, ka viņam sāp galva. Iedeva viņam pretsāpju tableti un viņš devās pagulēt uz batuta, kas atrodas netālu no kaimiņa /pers. E/ mājas. Kad /pers. D/ tur aizgāja, kaimiņš sāka pļaut zāli, un /pers. D/ pateica, lai pārstāj, jo viņam sāp galva. Aizgāja uz siltumnīcu un pēc brīža ieraudzīja, ka notiek kautiņš starp kaimiņu un /pers. D/, steigusies viņus izšķirt. Tad redzēja, ka /pers. D/ ir asiņaina seja, bet kaimiņš bija pussēdus stāvoklī (uz viena ceļa). Aizveda /pers. D/ prom no kaimiņa. Pēc tam /pers. D/ ap plkst. 19.00 vai 20.00 vēlreiz iegāja kaimiņa teritorijā, bija pie malkas šķūņa, līdzi paņemot 25 l tilpuma kannu, ko viņam atņēma un viņš aizgāja projām.

Tiesā /pers. F/ papildus liecināja, ka atceras to, ko pratināšanā policijā nepaprasīja, ka no siltumnīcas ejot uz savu māju, redzēja, ka /pers. E/ no viņas teritorijas gāja uz savējo un aiz viņa tur iegāja /pers. D/. /pers. D/ bija asiņaina seja, nebija zobs un viņš teica "ko tu izdarīji, vecais?". Kas notika pēc tam, nezina, kautiņu neredzēja, tikai izveda /pers. D/ no kaimiņa teritorijas. Viņš bija dusmīgs, teica, ka viņam iesita pa seju, izsita zobu un iesita ar dēli. Kaimiņš pie savas siltumnīcas tā kā tupēja uz viena ceļa, varbūt gribēja ko pacelt. Neredzēja, kā tiek sabojāti /pers. E/ žoga vārtiņi, taču pilnībā tie izsisti nebija, tikai bija sašķiebies viens sāns.

[4.4] Liecinieks/pers. H/ liecināja, ka ar /pers. D/ ir paziņas. Neko daudz par notikuma dienu neatceras, jo bija alkohola reibumā. Kur atradās māte /pers. F/ tajā dienā - neatceras. Redzēja tikai, ka /pers. D/ ir asiņaina mute. Pirms tam redzēja kaimiņu savā teritorijā. Kādā veidā kaimiņš ienāca teritorijā, nezina, redzēja tikai, kad viņš jau iet prom uz savu teritoriju. Kur tajā brīdī bija /pers. D/ – neredzēja. Pēc tam dzirdēja, ka kaimiņš ar /pers. D/ runā paaugstinātos toņos pie vārtiņiem. Piegāja pie žoga un teica /pers. D/, lai iet mājās, un viņš aizgāja.

[4.4.1] Tiesas izmeklēšanā tika nolasīta liecinieka pirmstiesas procesā sniegtā liecība. 2020. gada 31. augustā /pers. H/ liecināja (lietas 1. sējuma 34. lapa), ka /pers. D/ zina sen un 2020. gada 16. augustā pirms plkst. 15.00 viņš atbrauca pie viņa uz /adrese A/. Pats jau bija diezgan stiprā reibumā. Kad /pers. D/ teica, ka viņam sāp galva, mamma iedeva viņam pretsāpju tableti un viņš aizgāja uz batuta pusi, kas atrodas pie kaimiņa /pers. E/ žoga. Nogāja lejā pie upītes un dzirdēja, ka kaimiņš ir iedarbinājis zāles pļāvēju un pēc laika /pers. D/ ar /pers. E/ sāka skaļā balsī sarunāties, arī ar lamu vārdiem. Tad dzirdēja kliedzienus jau /pers. E/ īpašumā un kopā ar mammu skrēja uz turieni skatīties. Ieejot /pers. E/ īpašumā, /pers. D/ mute bija asiņaina un abi stāvēja kādu metru viens no otra un bļaustījās. Pateica /pers. D/, ka jāiet prom un viņš paklausīja. Lika viņam braukt mājās, bet pats devās iekšā mājā gulēt. Kad pamodās, bija atbraukusi policija, bet /pers. D/ nekur nebija. Pēc liecības nolasīšanas /pers. H/ paskaidroja, ka nevar to apstiprināt, jo neatceras.

[4.4.2] Vērtējot liecinieku /uzvārds/ sniegtās liecības, tiesa secina, ka viņi, esot ar apsūdzēto draudzīgās attiecībās, tiesā centās sniegt apsūdzētajam labvēlīgākas liecības un konkrēti, ka cietušais pats sākotnēji bija iegājis viņu vasarnīcas teritorijā un ka kautiņu starp apsūdzēto un cietušo /pers. F/ nav redzējusi. Tiesa atzīst par ticamākām abu liecinieku sākotnējās liecības, ko viņi sniedza neilgi pēc notikušā, kas acīmredzami netika saskaņotas, jo tad viņi analoģiski kā cietušais un liecinieces /pers. L/ un /pers. K/ neliecināja, ka /pers. E/ būtu iegājis /uzvārds/ teritorijā. Turklāt tiesas sēdē abu liecinātajā tiesa saskata būtisku pretrunu, proti, /pers. F/ paskaidroja, ka brīdī, kad cietušais devās uz savu īpašumu, aiz viņa gāja /pers. D/, taču /pers. H/ norādīja, ka cietušajam neviens nesekoja.

[4.5] Lieciniece/pers. K/ liecināja, ka viņas zemesgabals robežojas ar /pers. E/ īpašumu, starp īpašumiem nav žoga. Bija aculieciniece tam, ka 2020. gada vasarā kaimiņam /pers. E/ uzbruka. Tas notika pa dienu ap plkst. 2.00 vai 3.00. /pers. E/ sieva /pers. L/ sāka pļaut zāli, bet /pers. E/ bija pie siltumnīcas. Viņa tikai sāka pļaut, kad izdzirdēja kliedzienus – palīgā, palīgā! Tad ieraudzīja, ka uz /pers. E/ krīt žogs, kas norobežo /pers. E/ un /uzvārds/ teritoriju, un /pers. D/ ienāk /pers. E/ teritorijā. /pers. D/ bija asinis uz lūpas un viņš teica "tu man izsiti zobus, tu man liksi tagad jaunus". /pers. E/ skrēja uz māju pusi un /pers. D/ skrēja viņam pakaļ. Panākot pie automašīnas, /pers. D/ iesita /pers. E/ ar kāju pa galvu un ķermeni. Pēc tam atskrēja kaimiņiene ar savu dēlu un aizveda /pers. D/ projām. Pēc kādām 20 minūtēm viņš parādījās atkal un iesita /pers. E/ ar kāju pa ribām. No sitiena viņš nokrita un tad /pers. D/ ar dūri iesita /pers. E/ pa seju.

[4.5.1] Lieciniece apstiprināja savu pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību, ko tiesa nolasīja.

2020. gada 27. augustā /pers. K/ liecināja (lietas 1. sējuma 32.-33. lapa), ka 2020. gada 16. augustā atradās savā vasarnīcā Nr. /adrese B/, bija iegājusi mājiņā, kad ap plkst. 15.00 izdzirdēja skaļus kliedzienus no blakus esošā /pers. E/ īpašuma Nr. /adrese/. Izgāja ārā un redzēja, ka uz /pers. E/ īpašuma ir izsisti žoga vārtiņi un tos paņēmis /pers. D/, kurš bieži ciemojās pie /uzvārds/. Tad /pers. D/ ar vārtiņiem iesita /pers. E/, kurš pēc sitiena atkāpās. /pers. D/ skaļi lamājās un kliedza, ka viņam neļaujot gulēt ar pļaujmašīnu, skrēja virsū /pers. E/ un iesita viņam ar labo roku pa kreiso vaigu. /pers. E/ sāka bēgt apkārt automašīnai, tikmēr sētā ienāca /pers. F/ ar dēlu /pers. H/ un savāca /pers. D/ uz savu īpašumu.

Pēc aptuveni 20 minūtēm /pers. D/ vēlreiz ieskrēja /pers. E/ sētā, pieskrēja klāt /pers. E/ un vienu reizi iesita ar kāju pa krūtīm. Kad /pers. E/ nokrita zemē, /pers. D/ piegāja klāt un vienu reizi ar roku iesita viņam pa seju, iespējams pa to pašu kreiso vaigu. Pēc tam atkal /uzvārds/ ieskrēja un /pers. D/ aizvilka prom. Tikmēr /pers. E/ sieva zvanīja policijai. Vēl pēc kāda laika no kaimiņiem uzzināja, ka /pers. D/ ir bijis atnācis ar kannu un ar kaut kādu melnu šķidrumu aplējis /pers. E/ siltumnīcas pamatus, malku šķūnītī un žogu, pati to apskatījusi. Sākumā caur žogu /pers. D/ sāka kliegt uz /pers. E/ sievu, pēc tam pienāca /pers. E/ un tad arī /pers. D/ izgāza vārtiņus un ienāca /pers. E/ teritorijā. Kad /pers. D/ izlauza vārtiņus, ar tiem sākumā iesita /pers. E/, tas atkāpās. Tad /pers. D/ ar labo roku vienreiz iesita /pers. E/ pa vaigu un tad /pers. E/ vienu reizi iesita /pers. D/ pa sejas priekšpusi, bet tas nebija tīšs sitiens, bet gan aizsargājoties, jo /pers. E/ jau atkāpās uz aizmuguri, pēc tam sāka mukt prom, skrienot apkārt mašīnai.

[4.5.2] Pēc liecības nolasīšanas lieciniece papildināja, ka kliedza /pers. L/ un /pers. D/. /pers. D/ kliedza: "kāpēc tu mani pamodināji ar savu pļaujmašīnu? Izdomājusi pļaut zāli tagad, kad es gulēju!" /pers. L/ tad ieskrēja mājā, bet /pers. E/ palika pie žoga, kurš tai mirklī krita. /pers. D/ ar visu spēku, ar rokām izsita vārtiņus un tie uzkrita /pers. E/.

[4.5.3] Tiesa atzīst, ka neatbilstība par apsūdzētā pret cietušo vērsto darbību apjomu liecinieces /pers. K/ liecībās ir skaidrojamas nevis ar viņas vēlmi maldināt procesa virzītāju un tiesu par notikušā faktiskajiem apstākļiem, bet gan ar subjektīviem iemesliem, proti, ar satraukumu dēļ notikuma pēkšņuma un neparedzamības, kā arī ar apstākli, ka lieciniece tika nopratināta gandrīz divas nedēļas pēc atgadījuma, kas varēja ietekmēt uztvertā izklāsta precizitāti un secīgumu. Vienlaikus uzsverams, ka par apsūdzībā ietvertajām /pers. D/ darbībām lieciniece liecināja konsekventi un saskanīgi ar cietušo un liecinieci /pers. L/.

[4.6] Liecinieks/pers. G/ liecināja, ka 2020. gadā strādāja Valsts policija /amats/. Iespējams, vienā no augusta svētdienām dežūras laikā ap plkst. 14.00 devies uz izsaukumu uz vasarnīcām /Nosaukums A/ ielā sakarā ar notikušu konfliktu. Piebrauca pie mājas, kur sētā atradās /pers. H/ un /pers. D/. Sākumā domāja, ka starp viņiem bijis konflikts, jo abi atradās redzamā alkohola reibumā un /pers. D/ bija miesas bojājumi, asinis uz sejas. Taču viņi paskaidroja, ka nekas nav noticis, policiju nav saukuši, tāpēc aizbrauca prom.

Pēc tam otro reizi saņēma izsaukumu uz to pašu adresi, tikai bija jāpiebrauc no otras puses. Šoreiz satika vīrieti gados un viņa sievu, viņi izstāstīja, ka izraisījies konflikts ar personu vārdā /pers. D/. Sieviete bija satraukusies, viņa praktiski bija histērijā, satraucās par vīra veselību, teica, ka bija kautiņš, kaimiņš iesita vīram. Tā kā vīrietis sūdzējās, ka viņam sāp žoklis, aizveda viņu uz slimnīcu, kur noskaidrojās, ka žoklis ir lauzts. Pēc tam aizveda cietušo uz policijas iecirkni uzrakstīt iesniegumu par notikušo, atzina viņu par cietušo un nopratināja, pēc tam veda viņu mājās.

Kad aizbrauca, pretī izskrēja cietušā sieva, kliedza, ka /pers. D/ atkal ieradās viņas teritorijā un lēja kaut kādu šķidrumu. Tajā brīdī pats /pers. D/ izskrēja uz ielas, viņš bija acīmredzamā alkohola reibumā, lamājās, uzvedās agresīvi, un pēc tam aizgāja uz /pers. H/ sētu pa mazajiem vārtiem, tos aiz viņa aiztaisīja. Konstatēja, ka ar melnas krāsas šķidrumu bija aplieti siltumnīcas stikli, to nofotografēja. Pēc brīža atbrauca Valsts policijas un pašvaldības policijas ekipāža. Vēlāk uzzināja, ka /pers. D/ tika aizturēts. Vārtiem, kas bija starp /uzvārds/ un cietušā teritoriju, laušanas pēdas neredzēja. Pirmo reizi, kad piebrauca, vārti bija vaļā, bet otrajā reizē tie bija aizsieti ar metāla stiepli. Vārti karājās uz eņģēm, bet tos varēja atvērt un aizvērt.

[4.7] Lieciniece/pers. AA/ liecināja, ka 2020. gada 16. augustā ap plkst. 20.00 pēc /amats/ rīkojuma aizpildīja /pers. D/ aizturēšanas protokolu. Viņš tika aizturēts par vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu un tīšu mantas bojāšanu. Par veselību /pers. D/ nekādas sūdzības neizteica, nenorādīja, ka būtu nepieciešama medicīniskā palīdzība. Arī pati nekādus miesas bojājumus vizuāli viņam nekonstatēja. To, vai viņam bija visi zobi, nepievērsa uzmanību.

[5] Bez minētā apsūdzētā /pers. D/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta arī ar dokumentiem.

Ar 2020. gada 16. augusta notikumu vietas /adrese/ apskates protokolu (lietas 1. sējuma 26.-27. lapa), kur fiksēts, ka, apskatot vārtus starp mājām /adrese A/ un /adrese/, tika konstatēts, ka apskates brīdī apstākļi bija mainīti. Apskates laikā vārti bija atvērti un tiem bija atlauzta stendere un tā turējās tikai uz metāla ķēdes un neilona virves fragmentiem. Pagriežoties ar muguru pret vārtiem, redzama siltumnīca un apmēram 3 metru attālumā no vārtiem siltumnīcas pamati un stiklojums 1 metra garumā un 50 centimetru augstumā apliets ar tumšu šķidrumu ar naftas produktiem raksturīgu smaku.

Ar izdruku no Ventspils pašvaldības policijas izsaukumu reģistrācijas žurnāla (lietas 1. sējuma 35. lapa), no kuras redzams, ka 2020. gada 16. augustā plkst. 19.40 saņemts izsaukums no /pers. L/ uz /adrese/, kur ir nesaskaņas starp kaimiņiem, kaimiņš salauzis žoga vārtiņus un izsaka draudus. Tāpat fiksēts, ka huligāniskās darbības pret minētās vasarnīcas īrniekiem vērsis /pers. D/, kurš /adrese C/ aizturēts un nogādāts Valsts policijā.

[6] Papildus tiesa pārbaudīja aizstāves iesniegtos dokumentus un nopratināja aizstāvības pieteiktos lieciniekus, kas, aizstāvības puses ieskatā, būtu varējuši apstiprināt miesas bojājumu esības faktu apsūdzētajam, ko viņam nodarīja cietušais.

[6.1] Liecinieks/pers. AB/ liecināja, ka 2020. gada augustā strādāja Ventspils policijā par /amats/. Tajā laikā lietvedībā bija vairākas krimināllietas, tajā skaitā, iespējams, kāds kriminālprocess, kur iesaistīts /pers. D/. Ja krimināllietā ir materiāli par kādu personu pratināšanu, tad to ir darījis, taču to neatceras. Tāpat neatceras, ka /pers. D/ būtu lūdzis veikt viņa aplūkošanu saistībā ar miesas bojājumu nodarīšanu – zobu izsišanu. Ja šāds lūgums bija izteikts, tad tam jāatspoguļojas krimināllietas materiālos.

[6.2] Liecinieks/pers. AC/ liecināja, ka 2020. gada augustā strādāja /amats/. Konkrētu datumu neatceras, bet bija norīkots uz konkrētu adresi /Nosaukums A/ ielā saistībā ar kādu konfliktu. Atceras, ka notika saruna ar cietušā sievu, viņa stāstīja, ka ir bijis ilgstošs konflikts starp divām personām un tika bojāts žogs.

[6.3] Liecinieks/pers. AD/ liecināja, ka 2020. gada augustā strādāja pašvaldības policijā. Bija izsaukums no Valsts policijas darbiniekiem, ka ir konflikts vasarnīcu kooperatīvā pie /Nosaukums A/ ielas. Valsts policijas darbinieki jau bija uz vietas, pateica, ka ir aizdomas, ka /pers. D/ ir sabojājis žoga vārtiņus un nodarījis miesas bojājumus vienam no kaimiņiem. Pēc Valsts policijas darbinieku lūguma sameklēja /pers. D/ un nogādāja policijas iecirknī. /pers. D/ miesas bojājumus neredzēja, par izsistiem zobiem viņš neko neteica.

[6.4] Liecinieks/pers. AF/ liecināja, ka 2020. gada augustā strādāja pašvaldības policijā. Tika saņemts izsaukums, ka Valsts policijai vajag palīdzību /Nosaukums A/ ielā dārzkopības kooperatīvā, bija kaut kādas nesaskaņas starp kaimiņiem. Uz vietas bija /amats/ /pers. G/ un kāda sieviete. Viņa raudāja, paskaidroja, ka viņas vīrs piekauts, aizvests ar ātro medicīnisko palīdzību un rādīja, ka vārtiņi salauzti un, ka vainīgais ir /pers. D/. Deklarētajā dzīvesvietā /pers. D/ tika aizturēts un pēc /amats/ /pers. G/ lūguma nogādāts Valsts policijas iecirknī. Nekādu miesas bojājumu /pers. D/ nebija.

[6.5] Lieciniece/pers. AG/ liecināja, ka 2020. gada augustā strādāja Valsts policijas /amats/. Atceras gadījumu, kad /pers. D/ lūdza pieņemt no viņa iesniegumu par miesas bojājumu nodarīšanu. Viņa iesniegums tika pieņemts Ventspils iecirknī, īslaicīgās aizturēšanas vietā, jo tajā brīdī bija aizturēts. Kāda rakstura miesas bojājumus viņš minēja, neatceras. Nevar apstiprināt, vai ko teica par izsistu zobu, vizuāli par to nekas neliecināja. Ja persona tiek aizturēta un viņai ir miesas bojājumi, tad pārmeklēšanas protokolā pie aizturēšanas tas tiek fiksēts.

[6.6] Lieciniece/pers. AH/ liecināja, ka 2020. gada augustā strādāja Valsts policijas /amats/ un vairākas reizes tulkojusi /pers. D/. Bijusi klāt un tulkojusi, kad inspektore /pers. AG/ pieņēma iesniegumu no /pers. D/. Neatceras, vai viņam tajā brīdī bija kādi miesas bojājumi un vai viņš ko teica par izsistu zobu.

[6.7] Liecinieks/pers. AI/ liecināja, ka 2020. gada augustā bija Patruļpolicijas nodaļas /amats/ un mēdza būt norīkots arī pildīt pienākumus īslaicīgās aizturēšanas izolatorā. Gadu nevar nosaukt, bet bija gadījums, ka /pers. D/ bija aizturēts un, uzsākot maiņu, /pers. D/ paskaidroja par kaut kādām darbībām, par ko tika aizturēts, un izteicās, ka ir nodarīti arī viņam miesas bojājumi un, iespējams, norādīja uz ausi, kurai vizuāli kaut kas bija, bet kas -

neatceras. Neatceras, vai /pers. D/ minēja ko par izsistiem zobiem. Teica, ka tad, kad ticis aizturēts, tad tanī brīdī arī dabūjis miesas bojājumus.

[6.8] Liecinieks/pers. AJ/ liecināja, ka 2020. gada augustā, iespējams, strādāja īslaicīgās aizturēšanas vietā. Neatceras, vai ir bijusi kāda saruna ar /pers. D/ par to, ka viņam ir nodarīti miesas bojājumi vai ka viņam būtu izsists zobs.

[6.9] Kā pierādījumus miesas bojājumu esības apstiprināšanai apsūdzētajam aizstāvība iesniedza Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Ventspils iecirkņa atbildi uz viņas 2021. gada 12. decembra pieprasījumu par /pers. D/ aizturēšanu (lietas 1. sējuma 227.-229. lapa), ka laika posmā no 2020. gada 16. augusta plkst. 19.40 līdz 18. augusta plkst. 13.50 ar aizturēto /pers. D/ procesuālās u. c. darbības veica Valsts policijas amatpersonas: 2020. gada 16. augustā /amats/ /pers. AA/, sastādot aizturēšanas protokolu, un 2020. gada 17. augustā /amats/ /pers. AG/, piedaloties /amats/ /pers. AH/, kuras pieņēma no aizturētā /pers. D/ iesniegumu par viņam nodarītiem miesas bojājumiem. Kā arī atspoguļota 2020. gada 17. augustā pieņemta iesnieguma tālākā virzība un izskatīšanas rezultāti.

Valsts policijas /amats/ /pers. AK/ 2020. gada 18. novembra lēmumu Nr. 16767003893320-1 par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu (lietas 1. sējuma 230.-231. lapa), kur konstatēts, ka 2020. gada 16. augustā ap plkst. 13.00 /adrese D/, dārza mājiņu teritorijā /pers. D/ konflikta laikā iesita kaimiņš, kā rezultātā iespējams nodarīja miesas bojājumus un fiziskas sāpes. 2020. gada 2. novembrī noskaidrots, ka /pers. D/ sniedza paskaidrojumu, ka nav bijis nevienā medicīnas iestādē, līdz ar ko nav iespējams veikt tiesu medicīnisko ekspertīzi, uz kā pamata var izvērtēt cietušajai personai nodarītos miesas bojājumus.

Administratīvā pārkāpuma procesa Nr. 16767003893320-1 materiālu kopijas (lietas 2. sējuma 13.-21. lapa) un pārmeklēšanas aktu (lietas 2. sējuma 22. lapa), kurā fiksēts, ka 2020. gada 16. augustā plkst. 20.50 izdarīta aizturētā /pers. D/ pārmeklēšana un tās laikā miesas bojājumi netika konstatēti, sūdzības par veselības stāvokli netika izteiktas, vien, ka slikti dzird.

[6.10] Izvērtējot aizstāvības liecinieku liecības, redzams, ka neviens no viņiem nevarēja atcerēties, ka būtu pamanījuši zobu iztrūkšanu apsūdzētajam vai ka apsūdzētais par to būtu ko minējis. Uz to, ka šāda rakstura miesas bojājumi apsūdzētajam netika nodarīti, bet bija tikai pārsista lūpa, tiesas ieskatā, norāda ne vien tas, ka to nevarēja apstiprināt neviens no tiesā papildus nopratinātajiem lietas iznākumā neieinteresētajiem lieciniekiem, bet arī noskaidrotais, ka apsūdzētais pēc atbrīvošanas nevērsās pēc medicīniskās palīdzības. Miesas bojājumu esību neapstiprināja arī aizstāvības puses iesniegtie dokumenti, no kuriem tiesa konstatē arī to, ka aizstāvība nav tos iesniegusi pilnībā, proti, netika iesniegti /pers. D/ 2020. gada 17. augustā policijas iecirknī veiktie fotouzņēmumi, kas tika izsniegti uz aizstāves 2021. gada 12. decembra pieprasījumu.

[7] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Krimināllietā iesniegtie un tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi, pēc tiesas domām, izslēdz saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

[8] Tiesa nepiedod ticamību apsūdzētā liecībām, ka nav sitis cietušajam /pers. E/, jo tās ir pretrunā ar iepriekš izklāstītajām cietušā un lecinieku liecībām par apsūdzētā izdarītajiem sitieniem cietušajam un pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem. Tiesa tās vērtē kā apsūdzētā aizstāvības pozīciju un mēģinājumu izvairīties no likumā paredzētās atbildības.

Papildus tiesa norāda, ka ne pirmstiesas, ne tiesas procesā neviens no notikuma aculieciniekiem neminēja, tajā skaitā arī /pers. F/ un /pers. H/, ar kuriem apsūdzētajam ir draudzīgas attiecības, ka cietušajam rokās būtu bijis kāds priekšmets, ar kuru viņš varētu vērsties pret apsūdzēto, kā to apgalvo apsūdzētais. Turklāt apsūdzētais nespēja objektīvi izskaidrot, kā cietušais citādi būtu guvis miesas bojājumus, kā arī lietā nav iegūti tādi pierādījumi, kas liecinātu, ka /pers. E/ miesas bojājumus būtu varējusi nodarīt kāda cita persona.

Tāpat tiesa neguva apstiprinājumu apsūdzētā izteiktajai versijai, ka /amats/ /pers. G/ ietekmēja cietušo liecības sniegšanā pret apsūdzēto. Gan liecinieks /pers. G/, gan cietušais šādu faktu noliedza un arī tiesa nekonstatēja jebkādu /amats/ ieinteresētību lietas iznākumā un iemeslu, kādēļ viņš, pieņemot liecību no /pers. E/, to būtu ieguvis ar viltu, piespiedu kārtā vai ietekmējot liecības sniegšanu viņam vēlamā virzienā. /pers. G/ kā policijas darbinieks apsūdzībā norādītajā datumā devās uz notikuma vietu sakarā ar izsaukumu un pildīja savus tiešos procesuālos pienākumus atbilstoši likumā noteiktajam. Turklāt pēc /pers. G/ cietušo vēl divas reizes nopratināja cits /amats/ – /pers. AB/ un veica viņa liecību pārbaudi uz vietas, un cietušā liecības palika nemainīgas.

[9] Lietā tika noskaidrots, ka apsūdzētais palika dusmīgs uz cietušo sakarā ar viņa aizrādījumu par kliegšanu un lamāšanos uz /pers. L/ un to, ka cietušais saskrāpēja viņam lūpu, un tādēļ arī izdarīja divus sitienus cietušajam pa ķermeni un galvu, neraugoties uz to, ka cietušais no viņa bēga. Kā liecināja cietušais, viņš mēģināja aizbēgt, jo saprata, ka nespēs tikt galā ar uzbrucēju, kas ir ticami, ņemot vērā apsūdzētā un cietušā vecumu un atšķirīgās miesas uzbūves, proti, cietušā svars un augums ir acīmredzami daudz mazāks nekā apsūdzētajam. Par apsūdzētā dusmām uz cietušo netieši liecina arī fakts, ka viņš atkārtoti devās uz cietušā īpašumu un aplēja ar kādu melnu šķidrumu malku un siltumnīcu, kas lietā ir pierādījies ar cietušā un lecinieku liecībām, 2020. gada 16. augusta notikuma vietas apskates protokolu un protokolu par cietušā liecību pārbaudi uz vietas un neatbilst apsūdzētā paskaidrotajam, ka pēc incidenta uzreiz aizbrauca uz mājām.

Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudīto tiešo un netiešo pierādījumu kopums to savstarpējā saistībā ir pietiekams un nerada šaubas, ka /pers. E/ konstatētie miesas bojājumi radušies tieši /pers. D/ izdarīto sitienu rezultātā, starp /pers. D/ darbībām un cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem pastāv tiešs cēloniskais sakars. Tiesai nav šaubu, ka cietušajam ir nodarīti miesas bojājumi 2020. gada 16. augustā tādos apstākļos un veidā, kā norādīts viņam izvirzītajā apsūdzībā un /pers. D/ darbības atbilst Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm.

Tiesa uzskata, ka spērienu ar kāju un sitienu pa seju ar dūri cietušajam viņš nodarīja tīši, t. i., apzinoties, ka nodara cietušā veselībai kaitējumu, vēlējies konkrēto seku iestāšanos. Līdz ar to /pers. D/ darbībās, tiesas ieskatā, ir konstatējama inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva subjektīvā puse – tiešs nodoms.

[10] Neraugoties uz to, ka /pers. D/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas, tiesa pēc visu pierādījumu pārbaudes konstatē, ka apsūdzētais izdarīja rupju sabiedriskās kārtības traucēšanu, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, kas atbilst Krimināllikuma 231. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvam un tas saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu pieskaitāms pie smagiem noziegumiem.

Judikatūrā ir nostiprināts viedoklis, ka Kriminālprocesa likuma 455. panta trešajā daļā ietvertais nosacījums par tiesas tiesībām atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ietver sevī ne tikai tiesas tiesības aizstāt, tās ieskatā, nepierādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ar pierādītajiem, bet arī izslēgt no apsūdzības nepierādītos faktiskos apstākļus un, ja tam ir tiesisks pamats, arī pārkvalificēt inkriminētās noziedzīgās darbības, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014. gada 30. janvāra lēmums lietā Nr. SKK-4/2014).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no apsūdzības atšķirīgus noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus, proti, ka /pers. D/, vēršoties pret cietušo un viņa sievu ar necenzētiem lamuvārdiem un nodarot cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, pirms tam patvaļīgi iekļūstot cietušā īpašumā, nepārprotami traucējis ne tikai cietušā, bet arī citu vasarnīcu iemītnieku mieru un atpūtu brīvdienā, un savas intereses ir nostādījis augstāk par citu sabiedrības locekļu interesēm, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 455. panta trešajā daļā noteikto mainīt nevar, jo tādējādi apsūdzība tiktu grozīta uz smagāku un ar to tiktu pasliktināts apsūdzētā stāvoklis un pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

[11] Pēc visu lietā iegūto pierādījumu pārbaudes tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. D/ vaina pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas par cietušajam piederošās mantas bojāšanu – sperot ar kājām, izlaužot un saliecot divas žoga koka vārtiņu eņģes un astoņas eņģu stiprinājuma skrūves 11,60 *euro* vērtībā, nav pierādīta.

Krimināllikuma 1. panta pirmā daļa noteic, ka pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes. Lai atzītu, ka kāda persona izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, viņas rīcībā jākonstatē visas obligātās noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes – subjekts, subjektīvā puse, objekts, objektīvā puse. Iztrūkstot kaut vienai no minētajām pazīmēm, nevar atzīt, ka persona izdarījusi noziedzīgu nodarījumu.

Līdz ar to tiesai, vērtējot apsūdzības pamatotību, ir jānoskaidro, kādi apstākļi izraisīja konkrētas darbības un kādas darbības ir veiktas, vai apsūdzībā norādītās darbības sakrīt ar darbībām, ko veicis apsūdzētais un vai tās uzskatāmas par tīšām.

Noziedzīga nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (skat. *U.Krastiņš. Noziedzīgs nodarījums. Rīga. Tiesu namu aģentūra, 2000, 26., 27. lpp.*).

Krimināllikuma 185. pantā ietverto noziedzīgo nodarījumu izdarīšana var izpausties kā svešas mantas iznīcināšana, kad tā kļuvusi pilnīgi nederīga, sakarā ar ko zaudējusi savu vērtību un līdz ar to mantu vairs nav iespējams izmantot pēc tās nozīmes, un kā svešas mantas bojāšana, kad tai nodarītā kaitējuma rezultātā mantas lietošanas vērtība samazinājusies tādā mērā, ka to vairs nevar pilnvērtīgi izmantot pēc mantas nozīmes bez atbilstoša remonta, izlabošanas, atjaunošanas u.c., lai atjaunotu tās derīgās īpašības.

Jēdzieni "iznīcināšana" un "bojāšana" norāda, ka Krimināllikuma 185. pantā ietvertie noziedzīgie nodarījumi ir ar materiālu sastāvu, kam obligātas objektīvās puses pazīmes ir kaitīgās sekas un cēloņsakarība starp nodarījumu un tā rezultātā izraisītajām kaitīgajām sekām.

Šī noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tīša vaina, tiešs nodoms, kad vainīgais apzinās savu darbību kaitīgumu, paredz, ka viņa darbību rezultātā tiks iznīcināta vai bojāta sveša manta, un viņš to vēlas vai apzināti pieļauj. Krimināltiesību teorijā tiek atzīts, ka mantas bojāšanu iespējams izdarīt tikai ar aktīvu darbību. Subjekts var būt jebkura pieskaitāma fiziska persona, kas sasniegusi kriminālatbildības vecumu.

Tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma juridiskajām pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka izdarīts attiecīgs noziedzīgs nodarījums.

Tādējādi, lai pareizi kvalificētu konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vispirms ir jānoskaidro šī noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, jo īpaši tie, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalificēšanā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma obligātos četrus elementus – noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi. Šo faktisko pazīmju kopums, kas raksturo reālajā dzīvē notikušo noziedzīgo nodarījumu, ir nodarījuma kvalifikācijas faktiskais pamats.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127. panta pirmo daļu pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētā kārtībā iegūtas un noteiktā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai.

Pierādījumu vērtēšana ietver pierādījumu attiecināmību, pieļaujamību, ticamību un pietiekamību. Pierādījumu vērtēšana balstās uz tiesnešu iekšējo pārliecību, kas formālā motivācijā ne vienmēr ir ietilpināma. Kriminālprocesa likums izvirza atsevišķas prasības pierādījumu vērtēšanā. Notikuma patiesības noskaidrošanas kritēriji ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par pierādīšanas priekšmetā ietilpstošajiem apstākļiem, un tas saistīts ar pierādījumu pietiekamību (skat. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 28. decembra lēmumu lietā Nr. SKK-770/2006*).

Tiesas izmeklēšanā tika iegūti pierādījumi, ka apsūdzētā aktīvo darbību rezultātā tika sabojāta apsūdzībā norādītā manta un viņš ir atzīstams par noziedzīgā nodarījuma subjektu. Tomēr, analizējot procesa dalībnieku liecības un pārbaudot lietas materiālus, tiesa secina, ka nav pierādījies, ka apsūdzētajam bija nodoms tīši sabojāt svešu mantu.

Ar savāktajiem pierādījumiem tiesai ir radušās šaubas, kādos apstākļos un kādā veidā tika sabojāti žoga vārtiņi, jo liecinieku un cietušā liecības savstarpēji nesakrīt, ir pretrunīgas un vērtējamas par labu apsūdzētajam.

Apsūdzētais atzina, ka pāris reizes uzsita pa vārtiņiem, taču tos neizsita. Lai arī lieciniece /pers. L/ liecināja, ka apsūdzētais vārtiņus izsita, tomēr nepaskaidroja tieši ar kādām darbībām to izdarīja. Savukārt lieciniece /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā par redzēto paskaidroja, ka notikumiem pievērsusi uzmanību pēc izdzirdētajiem palīgā saucieniem un tajā brīdī ieraudzīja, ka uz /pers. E/ krīt žogs. Tikai tiesas sēdē, atbildot uz aizstāves jautājumiem, /pers. K/ papildināja, ka /pers. D/ ar spēku ar rokām izsita vārtiņus, bet nenorādīja, ka to būtu pati redzējusi, ko tiesa novērtē kā liecinieces pašas izdarītu loģisku secinājumu.

Savukārt cietušais liecināja, ka pēc viņa izteiktā aizrādījuma /pers. D/ par viņa nepieņemamo uzvedību, viņš kļuva agresīvs un gribēja pārlīst pāri žogam, taču izrādījās, ka tie bija vārtiņi, kurus viņš izlauza, jo tie bija veci. Tiesai nav pamata apšaubīt cietušā liecināto, jo viņš kā īpašnieks bija vislabāk informēts par vārtiņu stāvokli un viņš vienīgais bija vērojis visas apsūdzētā darbības, atrodoties pie žoga. Vēl cietušais liecināja, ka apsūdzētais ar visiem vārtiņiem nokrita, kas, tiesas ieskatā, nenotiktu, ja būtu tos izsitis, jo tādā veidā būtu guvis iespēju brīvi ieiet cietušā teritorijā. Turklāt ne cietušais, ne liecinieki neapstiprināja apsūdzībā norādīto, ka apsūdzētais būtu pa vārtiņiem spēris ar kājām. Tātad no noskaidrotā ir secināms, ka apsūdzētais vārtiņus bojāja aiz neuzmanības nevis tīšu darbību rezultātā.

Bez tam tiesas izmeklēšanā netika gūti pierādījumi cietušā liecinātajam, ka tika sabojātas vārtiņu eņģes un to stiprinājuma skrūves. Kaut arī nav iemesla šajā jautājumā neticēt cietušajam, tomēr par to neliecināja neviens no tiesā nopratinātajiem lieciniekiem un notikumu vietas /adrese/ apskates protokolā vien norādīts, ka vārtiņiem bija atlauzta stendere, taču kādas to detaļas bija bojātas, – nav fiksēts.

Izvērtējot iegūto pierādījumu kopumu, kuri saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai ir tādi paši, kas attiecas uz Krimināllikuma 126. panta pirmo daļu un kurus tiesa iepriekš ir spriedumā atspoguļojusi, tiesa atzīst par nepietiekamiem un uzskata, ka nav pierādījies apsūdzētā nodoms tīši sabojāt vārtiņus, proti, ka viņš apzinājās savas darbības bīstamo raksturu, paredzējis šīs darbības bīstamās sekas un vēlējies to iestāšanos. Tā kā līdz ar to nav pierādīta Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma sastāva subjektīvā puse, tad apsūdzētā rīcībā nevar konstatēt noziedzīgā nodarījuma sastāvu un apsūdzētais atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519. panta pirmajam punktam ir atzīstams par nevainīgu un attaisnojams.

[12] Atzīstot apsūdzētā /pers. D/ vainu pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas par pierādītu, tiesa uzskata, ka viņam par izdarīto ir nosakāms sods. Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu ņem vērā viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka atbilstoši Krimināllikuma 7. pantā noteiktajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai ir izdarīts mazāk smags noziegums, kā arī ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, ka tas vērsts pret personas veselību, tāpat tiesa vērtē vainīgā personību.

[13] /pers. D/ agrāk sodīts, sodāmība nav dzēsta pēc Kurzemes rajona tiesas 2021. gada 4. novembra sprieduma, ar kuru /pers. D/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 183. panta otrās daļas un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 3 gadiem, 2022. gada 29. augustā uzsācis soda izciešanu (lietas 1. sējuma 48.-51., 52.-56., 206.-220., 221.-225., 226. lapa).

[14] Saskaņā ar Krimināllikuma 35. panta nosacījumiem soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu

nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 46. panta pirmā daļa noteic, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus. Savukārt šā panta ceturtā daļa noteic, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Turklāt saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (skat. *A.Judins. Krimināls ods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista Vārds Nr. 11 (762), 2013. gada 19. marts, 7. lpp.*).

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā izteiktas rekomendācijas vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā un rekomendāciju 1. punktā noteikts, ka tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināls oda mērķu sasniegšanu (Pieejams: *http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas/*).

[15] Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas sankcijā paredzēti vairāki soda veidi –brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, probācijas uzraudzība (atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 25. punktam nav piemērojama), sabiedriskais darbs un naudas sods.

Ņemot vērā /pers. D/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un izdarīšanas apstākļus, ka nodarījums tika vērsts pret cietušo, kas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī bija 82 gadus vecs, un par viņa personību iegūtās ziņas, ka agrāk jau vairākkārt sodīts par huligāniskām darbībām, secinājumus no iepriekšējām sodāmībām nav izdarījis, tiesa uzskata, ka, neraugoties uz to, ka noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarīja, kad sodāmība par iepriekšējiem nodarījumiem bija dzēsta, soda mērķis sasniedzams, par izdarīto viņu sodot ar brīvības atņemšanu.

[16] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus. Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē. Savukārt attiecībā uz atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu tiesa konstatē turpmāk norādīto.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2020. gada 11. jūnija likumu "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2020. gada 6. jūlijā, Krimināllikuma 48. panta pirmā daļa papildināta ar 17. punktu, kas noteic, ka par atbildību pastiprinošu var atzīt apstākli, ka noziedzīgu nodarījumu izdarījusī persona sniegusi apzināti nepatiesu liecību.

Kā norādījis Latvijas Republikas Senāts, no 2020. gada 11. jūnija likuma "Grozījumi Krimināllikumā" spēkā stāšanās dienas, kad Krimināllikuma 48. panta pirmā daļa tika papildināta ar 17. punktu, noziedzīgu nodarījumu izdarījušajai personai ir pienākums sniegt patiesu liecību, ja tā ir izvēlējusies liecināt (skat. *Latvijas Republikas Senāta 2022. gada 29. septembra lēmumu lietā Nr. SKK-59/2022*).

Turklāt Senāts jau iepriekš norādījis, ka, piemērojot Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 17. punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli, jāpārliecinās, vai sniegtā liecība ir apzināti nepatiesa un vai pirms pratināšanas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 150. panta 4. punktā noteiktajam persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, ir tikusi informēta par apzināti nepatiesas liecības sniegšanas sekām, un tādējādi apsūdzētais būtu varējis paredzēt, ka apzināti nepatiesas liecības sniegšana var negatīvi ietekmēt sodu par viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu. (skat. *Latvijas Republikas Senāta 2022. gada 3. marta lēmumu lietā Nr. SKK-72/2022*).

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma grozījumi būtu piemērojami uz liecībām, kuras sniegtas sākot ar 2020. gada 6. jūliju, tātad gan uz pirmstiesas procesā, gan tiesas sēdē sniegtajām liecībām. Tomēr, tā kā no lietas materiāliem neizriet, ka apsūdzētais pirmstiesas procesā pirms pratināšanas ir ticis informēts par apzināti nepatiesas liecības sniegšanas sekām (lietas 1. sējuma 38., 39. lapa), tiesa atzīst, ka minētā likuma 48. panta 17. punkts ir attiecināms tikai uz tām liecībām, kas sniegtas tiesas izmeklēšanas laikā pēc tam, kad apsūdzētais atbilstoši lietas materiāliem 2021. gada 9. augustā un 11. oktobrī tika brīdināts par apzināti nepatiesas liecības sniegšanas sekām (lietas 1. sējuma 121., 125.-133., 139. lapa).

Tiesas ieskatā, apsūdzētais, liecinot, ka nav pielietojis pret cietušo fizisku spēku un līdz ar to nav nodarījis viņam apsūdzībā norādītos miesas bojājumus, ir sniedzis apzināti nepatiesu liecību, tādējādi mēģinot izvairīties no krimināltiesībās, ko tiesa atzīst par atbildību pastiprinošu apstākli.

[17] Krimināllikuma 49.[1] panta pirmā daļa noteic, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas un sodu mīkstināt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 14. panta pirmo daļu ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Lietas materiāli nesatur ziņas, ka kriminālprocess būtu novilcināts apsūdzētā vainas dēļ un ka viņš būtu neattaisnojošu iemeslu dēļ izvairījies no savu procesuālo pienākumu pildīšanas. Tomēr no lietas ir redzams, ka vairākkārt tiesas sēdes piecu mēnešu garumā tika atliktas aizstāves darbnespējas dēļ (2021. gada 19. jūlijā, 2022. gada 10., 28. martā, 24. maijā un 8. jūnijā).

Sakarā ar valstī izsludināto ārkārtējo situāciju saistībā ar Covid-19 pandēmiju tiesas izmeklēšana vairākas reizes tika pārcelta uz citu datumu (2020. gada 8., 9. decembrī, 2021. gada 9., 10. martā, 8. novembrī, 3. decembrī un 2022. gada 11. februārī), tādējādi paildzinot lietas iztiesāšanu kopumā par septiņiem mēnešiem.

Līdz ar to, izvērtējot minētos apstākļus, ir pamats uzskatīt, ka ir pārkāptas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. apakšpunkta nosacījumi, mīkstinot apsūdzētajam piemērojamo sodu no 1 gada uz 6 mēnešiem.

[18] Atbilstoši Krimināllikuma 50. panta piektajai daļai nosakāms galīgais sods pēc kopības ar Kurzemes rajona tiesas 2021. gada 4. novembra spriedumu, piemērojot sodu daļējas saskaitīšanas principu un soda laikā ieskaitot pēc šī sprieduma izciesto brīvības atņemšanas sodu. Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda laikā /pers. D/ ieskaitāms šajā lietā aizturēšanā pavadītais laiks.

[19] Saskaņā ar Krimināllikuma 45.[1] panta ceturto daļu papildsoda – probācijas uzraudzība – izpildi uzsākama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[20] Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.[2] panta pirmās daļas 2. punktu /pers. D/ ir pienākums nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes pieteikties probācijas uzraudzības uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

[21] Ņemot vērā, ka /pers. D/ uz sprieduma taisīšanas dienu izcieš brīvības atņemšanas sodu, tiesa uzskata, ka viņam piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildu drošības līdzeklis – aizliegums tuvoties noteiktai personai un vietai atceļami.

[22] Saskaņā ar likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1] panta pirmās daļas 2. punktu pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju ir noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu.

Juridiskās palīdzības administrācija cietušajam /pers. E/ ir izmaksājusi valsts kompensāciju 1075 *euro* (lietas 1. sējuma 24., 25. lapa), kuru līdz piedzīt no apsūdzētā (lietas 1. sējuma 23. lapa) un kuru tiesas sēdē uzturēja prokurors. Tiesa uzskata, ka Juridiskās palīdzības administrācijas pieteikums ir pamatots un apmierināms, jo kompensācija, kas izmaksāta cietušajam, ir saistīta ar apsūdzētā noziedzīgajām darbībām. Un tā kā tiesa ir konstatējusi apsūdzētā vainu Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, no apsūdzētā par labu valstij piedzenami

1075 *euro*.

[23] Tiesā apsūdzētajam juridisko palīdzību pēc norīkojuma sniedza advokāte I.Sipjagova, kurai saskaņā ar iesniegtajiem paziņojumiem par juridiskās palīdzības sniegšanu, Kriminālprocesa likuma 84. pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts budžeta līdzekļiem izmaksājami 1120 *euro*.

Kriminālprocesa likuma 368. panta trešā daļa noteic, ja apsūdzētais attaisnots daļēji, no viņa var piedzīt procesuālos izdevumus, kas saistīti ar apsūdzību, kurā persona atzīta par vainīgu un notiesāta.

Tā kā apsūdzētais pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas tiek attaisnots, izvērtējot abu noziedzīgo nodarījumu izvirzītās apsūdzības apjomu, tiesa atzīst, ka no /pers. D/ par labu valstij piedzenami 750 *euro*, bet pārējā daļā procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem.

[24] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528. panta pirmās daļas 9. punktu un 529. panta pirmās daļas 2. punktu nosakāms termiņš procesuālo izdevumu un kaitējuma kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta trešo daļu, 511., 512., 514., 519. panta 1. punktu un 530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (seši) mēnešiem.

Atzīt /pers. D/ par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas un attaisnot.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu šim sodam pieskaitīt sodu, kas piespriests ar Kurzemes rajona tiesas 2021. gada 4. novembra spriedumu, un galīgo sodu pēc spriedumu kopības /pers. D/ noteikt, piespriestos sodus daļēji saskaitot, brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu 6 (seši) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu un 52. panta ceturto daļu soda laikā /pers. D/ ieskaitīt pēc Kurzemes rajona tiesas 2021. gada 4. novembra sprieduma izciesto brīvības atņemšanu no 2018. gada 21. maija līdz 2018. gada 6. jūnijam un no 2022. gada 29. augusta līdz 2023. gada 17. janvārim un šajā lietā aizturēšanā pavadīto laiku no 2020. gada 16. augusta plkst. 19.40 līdz 18. augusta plkst. 13.50 (atbilst divām brīvības atņemšanas dienām).

Saskaņā ar Krimināllikuma 45.[1] panta ceturto daļu papildsoda – probācijas uzraudzība – izpildi uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. D/ ir pienākums nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes pieteikties papildsoda – probācijas uzraudzība – izpildei Valsts probācijas dienesta Kurzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Ventspils nodaļā (Atpūtas ielā 16, Ventspilī).

Drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā un papildu drošības līdzekli – aizliegums tuvoties noteiktai personai un vietai – /pers. D/ atcelt.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij:

- 1075 *euro* (tūkstoš septiņdesmit pieci *euro*) cietušajam /pers. E/ Juridiskās palīdzības administrācijas izmaksāto valsts kompensāciju;
- procesuālos izdevumus 750 *euro* (septiņi simti piecdesmit *euro*) par advokātes sniegto juridisko palīdzību pēc norīkojuma.

Procesuālos izdevumus 370 *euro* (trīs simti septiņdesmit *euro*) par advokātes sniegto juridisko palīdzību pēc norīkojuma segt no valsts līdzekļiem.

Noteikt termiņu valsts kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par izmaksātās valsts kompensācijas atlīdzināšanu.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, 2023. gada 28. februāra, var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese O.Macpane